

Ni Cael S., edad 8, Virginia, USA

Nasayud ko nga ang Langitnong Amahan motubag sa mga pag-ampo. Sa dihang ang akong pamilya nagpuyo sa Germany, miapil mi sa usa ka *Volksmarch* sa among baranggay. Ang *Volksmarch* usa ka kalihokan diin ang mga higala ug mga silingan motagamtam sa panahon uban sa usag usa pinaagi sa dungan nga pagpanglakaw diha sa kinaiyahan. Miingon ang akong mga ginikanan nga mahimo kong mag-una sa grupo kauban ang usa sa akong mga higala, ug milakaw mi diha sa taas nga agianan.

Human sa pipila ka minuto wala na ko kakita ni bisan kinsa sa akong pamilya. Giingnan nako ang akong higala nga mopundo ko sa agianan ug mohulat nila. Wala madugay dili na nako makita ang akong higala o iyang

pamilya, ug ang akong mga ginikanan wala pa gihapon moabut. Nag-inusara ra ko sa kalasangan, ug mibati ko og kahadlok. Nakahukom ko nga mag-ampo nga adunay tawo nga makakita kanako.

Sa laing bahin sa kalasangan, ang akong papa mibati sa Espiritu Santo nga nagsulti kaniya, “Pangitaa ang imong anak.” Gibati niya nga gikinahanglan nako siya og maayo, busa mibalik siya ug gisultihan ang akong mama nga iyaha kong pangitaon. Paglabay sa pipila ka minuto miabut ang akong papa nga nagdagan sa agianan diin ako naghulat ug nakit-an ko. Nalipay kaayo ko nga nakakita sa akong papa! Sa dihang iya kong gisultihan kabahin sa usa ka kusog nga pagbati nga nagkinahanglan ko og tabang, nasayud ko nga ang Langitnong Amahan mitubag sa akong pag-ampo.

Nalipay kaayo ko nga masayud nga bisan asa ko, mahimo kong makigsulti sa Langitnong Amahan. Motabang Siya kanako nga makatultol sa akong dalan. ■

Nawala ug Nakit-an

